

ເພງທີ່ເຂົາເຈົ້າຮ້ອງບໍ່ໄດ້

ໂດຍ ແອວເດີ ຄວນຕິນ ແອວ ຄຸກ
ແຫ່ງສະພາອັກຄະສາວິກສິບສອງ

ຫລາຍໆຄົນປະເຊີນກັບບັນຫາທີ່ຫຍຸ້ງຍາກ ຫລື ແມ່ນແຕ່ຄວາມໂສກເສົ້າສະຫລົດໃຈໃນ
ລະຫວ່າງການດຳລົງຊີວິດຢູ່ເທິງໂລກມະຕະນີ້. ຕະຫລອດທົ່ວໂລກເຮົາເຫັນຕົວຢ່າງຂອງ
ການທົດລອງ ແລະ ຄວາມລຳບາກຍາກແຄ້ນ.¹ ຮູບພາບແຫ່ງຄວາມຕາຍ, ຄວາມທຸກທໍລະມານ
ຢ່າງສາຫັດ ແລະ ຄວາມສິ້ນຫວັງທີ່ເຮົາເຫັນຢູ່ໃນໂທລະທັດໄດ້ສຳພັດຈິດວິນຍານຂອງເຮົາ.
ເຮົາເຫັນການດົ້ນລົນຢ່າງກ້າຫານ ຕ້ານທານຄວາມເສຍຫາຍຈາກແຜ່ນດິນໄຫວ ແລະ ຊູນາມີ
ໃນປະເທດຍີ່ປຸ່ນ. ພາບທີ່ລືມບໍ່ໄດ້ກ່ຽວກັບການທຳລາຍທໍ່ສູນການຄ້າແຫ່ງໂລກ (World Trade
Center) ຊຶ່ງໄດ້ເຫັນອີກຄັ້ງກໍເປັນພາບທີ່ເຮັດໃຫ້ເຮົາເຈັບປວດທີ່ໄດ້ກັບມາເຫັນອີກ.
ມີສິ່ງໃດສິ່ງໜຶ່ງທີ່ມາສຳພັດຈິດໃຈຂອງເຮົາ ເມື່ອເຮົາຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມໂສກເສົ້າສະຫລົດໃຈ
ດັ່ງກ່າວ, ໂດຍສະເພາະເມື່ອຄົນທີ່ບໍ່ລິສຸດໄດ້ຮັບທຸກທໍລະມານ.

ບາງເທື່ອຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈນັ້ນກໍເປັນເລື່ອງສ່ວນຕົວຫລາຍ. ລູກຊາຍ ຫລື ລູກສາວຕາຍໄປ
ເມື່ອຍັງນ້ອຍ ຫລື ເປັນຜູ້ຮັບເຄາະຮ້າຍດ້ວຍພະຍາດທີ່ຮ້າຍກາດ. ພໍ່ ຫລື ແມ່ຕາຍໄປ
ເພາະການກະທຳທີ່ຂາດຄວາມຄິດ ຫລື ອຸປະຕິເຫດ. ເມື່ອມີຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈເກີດຂຶ້ນ, ເຮົາ
ເປັນທຸກ ແລະ ພະຍາຍາມຈະແບກຫາບພາລະຂອງກັນແລະກັນ.² ເຮົາໂສກເສົ້າອາໄລເຖິງສິ່ງທີ່
ຈະສຳເລັດບໍ່ໄດ້ ແລະ ເພງທີ່ຈະບໍ່ໄດ້ຮ້ອງອອກ.

ໃນບັນດາຄຳຖາມທີ່ຄົນມັກຖາມຜູ້ນຳຂອງສາສນາຈັກຄີ: “ເປັນຫຍັງພຣະເຈົ້າທີ່ທຸ່ງທຳປ່ອຍໃຫ້ສິ່ງ
ບໍ່ດີເກີດຂຶ້ນ, ໂດຍສະເພາະກັບຄົນດີໆ?” “ເປັນຫຍັງຜູ້ທີ່ຊອບທຳ ແລະ ຮັບໃຊ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ບໍ່ຖືກລະເວັ້ນຈາກຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈດັ່ງກ່າວ?”

ເຖິງແມ່ນວ່າເຮົາບໍ່ຮູ້ຄຳຕອບທັງໝົດ, ເຮົາກໍຮູ້ຫລັກທຳທີ່ສຳຄັນທີ່ຊ່ອຍເຮົາໃຫ້ປະເຊີນກັບ
ຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈດ້ວຍສັດທາ ແລະ ຄວາມໝັ້ນໃຈວ່າຍັງມີອະນາຄົດທີ່ແຈ່ມໃສທີ່ຖືກ
ວາງໄວ້ໃຫ້ເຮົາແຕ່ລະຄົນ. ຫລັກທຳທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດບາງຂໍ້ຄື:

ໜຶ່ງ, ເຮົາມີພຣະບິດາໃນສະຫວັນ, ຜູ້ທີ່ຮູ້ຈັກ ແລະ ຮັກເຮົາເປັນການສວນຕົວ ແລະ ເຂົ້າໃຈ ຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງເຮົາຢ່າງສົມບູນ.

ສອງ, ພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ, ພຣະເຢຊູຄຣິດ, ຄືພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລອດ ແລະ ພຣະຜູ້ໄຖ່ຂອງເຮົາ, ຊຶ່ງການຊົດໃຊ້ຂອງພຣະອົງບໍ່ພຽງແຕ່ປະທານຄວາມລອດ ແລະ ຄວາມສູງສົ່ງໃຫ້ເຮົາ ແຕ່ຈະຊົດເຊີຍຄວາມບໍ່ຍຸດຕິທໍາທັງໝົດໃນຊີວິດ.

ສາມ, ແຜນແຫ່ງຄວາມສຸກຂອງພຣະບິດາທີ່ມີໃຫ້ລູກໆຂອງພຣະອົງບໍ່ພຽງແຕ່ຮ່ວມດ້ວຍຊີວິດ ກ່ອນເກີດ ແລະ ຊີວິດມະຕະ ແຕ່ຮ່ວມທັງຊີວິດນິລັນດອນນໍາອີກ, ຮ່ວມທັງການຊຸມນຸມທີ່ ຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ຮຸ່ງໂລດກັບຜູ້ຄົນທີ່ໄດ້ພັດພາກຈາກເຮົາໄປ. ຄວາມຜິດພາດທັງໝົດຈະຖືກແກ້ໄຂ, ແລະ ເຮົາຈະໄດ້ເຫັນດ້ວຍຄວາມແຈມແຈ້ງ ແລະ ຫັດສະນະ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ບໍ່ມີ ຄວາມຜິດພາດ.

ຈາກຫັດສະນະທີ່ຈໍາກັດຂອງຜູ້ທີ່ບໍ່ມີຄວາມຮູ້, ຄວາມເຂົ້າໃຈ, ຫລື ສັດທາໃນແຜນຂອງ ພຣະບິດາ—ຜູ້ທີ່ພຽງມອງເບິ່ງໂລກຜ່ານຫັດສະນະຂອງຊີວິດມະຕະດ້ວຍສິ່ງຄາມ, ຄວາມໂຫດຮ້າຍ, ໂລກພະຍາດ ແລະ ຄວາມຊົ່ວຊ້າ—ຊີວິດນີ້ອາດເບິ່ງຄືວ່າ ໜ້າໂສກເສົ້າ, ວຸ້ນວາຍ, ບໍ່ຍຸດຕິທໍາ ແລະ ບໍ່ມີຄວາມໝາຍ. ຜູ້ນໍາໃນສາສນາຈັກໄດ້ສົມທຽບຫັດສະນະນີ້ ກັບຄົນທີ່ຍ່າງເຂົ້າມາເບິ່ງລະຄອນໃນຕອນເຄິ່ງການສະແດງຂອງສາມພາກ.³ ຜູ້ທີ່ບໍ່ມີຄວາມຮູ້ ເຖິງແຜນຂອງພຣະບິດາບໍ່ເຂົ້າໃຈວ່າ ມີຫຍັງເກີດຂຶ້ນໃນພາກທໍາອິດ, ຫລື ໃນຊີວິດໃນ ໂລກກ່ອນເກີດ, ແລະ ຈຸດປະສົງທີ່ໄດ້ຈັດຕັ້ງໄວ້ທີ່ນັ້ນ; ຫລື ເຂົາເຈົ້າບໍ່ເຂົ້າໃຈຄວາມແຈມແຈ້ງ ແລະ ການແກ້ໄຂທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນໃນພາກທີສາມ, ຊຶ່ງເປັນການບັນບັນລຸຜົນສໍາເລັດອັນຮຸ່ງໂລດ ຂອງແຜນຂອງພຣະບິດາ.

ຄົນທັງຫລາຍບໍ່ຮູ້ບຸນຄຸນວ່າ ພາຍໃຕ້ແຜນແຫ່ງຄວາມຮັກ ແລະ ຄວາມລະອຽດຂອງພຣະອົງ ຜູ້ທີ່ປະກົດວ່າ ຖືກເສຍເສຍປຽບໂດຍບໍ່ໄດ້ເປັນຄວາມຜິດຂອງເຂົາເຈົ້າເອງ ໃນທີ່ສຸດຈະ ບໍ່ຖືກລົງໂທດ.⁴

ໃນສາມສິ່ງເດືອນກໍຈະເປັນວັນຄົບຮອບ 100 ປີຕັ້ງແຕ່ *Titanic* ກໍາປັ່ນໂດຍສານໃຫຍ່ໄດ້ຫລົ້ມຈົມ ຢ່າງເລົ້າສະຫລົດໃຈ. ສະພາບການທີ່ເປັນເຄາະຮ້າຍທີ່ອ້ອມຮອບເຫດການທີ່ເປັນຕາຍໍານນີ້ໄດ້ ສະທ້ອນຜົນກະທົບຢ່າງຫລວງຫລາຍຕັ້ງແຕ່ມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນເມື່ອຮ້ອຍປີກ່ອນ. ຜູ້ທີ່ສິ່ງເສີມກໍາປັ່ນ ໃໝ່ຫລຸຫລາລໍານີ້, ຊຶ່ງສູງ 11 ຊັ້ນ ແລະ ເກືອບເທົ່າກັບສະໜາມຟຸດບານສາມສະໜາມ,⁵ ທີ່ໃຫຍ່ເກີນໄປ ແລະ ຄໍາອ້າງທີ່ຂາດເຫດຜົນກ່ຽວກັບຄວາມປອດໄພຂອງກໍາປັ່ນ *Titanic*

ກັບແມ່ນ້ຳລະດູໜາວທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍພູເຂົານ້ຳກ້ອນໃນທະເລ. ກຳປັ່ນລຳນີ້ວ່າຈະຫລົ່ມຈົມບໍ່ໄດ້; ແຕ່ເມື່ອມັນໄດ້ຫລົ່ມຈົມຢູ່ມະຫາສະໝຸດ ອາແລນຕິກ ທີ່ເຢັນຄືນ້ຳກ້ອນ, 1,500 ຄົນໄດ້ເສຍຊີວິດໄປ.⁶

ໃນຫລາຍໆທາງການຫລົ່ມຈົມຂອງກຳປັ່ນ *Titanic* ກໍເປັນການປຽບທຽບສຳລັບຊີວິດ ແລະ ຫລັກທຳພຣະ ກິດຕິຄຸນທັງຫລາຍ. ມັນເປັນຕົວຢ່າງທີ່ດີເລີດຂອງຄວາມຫຍຸ້ງຍາກທີ່ຈະມອງເບິ່ງຜ່ານມຸມມອງຂອງຊີວິດມະຕະນີ້. ການເສຍຊີວິດເປັນຜົນຮ້າຍຫລວງຫລາຍທີ່ຕາມມາແຕ່ເປັນເພາະອຸປະຕິເຫດທຳມະຊາດ. ການເສຍຊີວິດຈາກລົງຄາມໂລກທັງສອງຄັ້ງ ແລະ ການເສຍຫາຍຈາກຫໍສູນສິນຄ້າເມື່ອສິບປີຜ່ານມານີ້, ເຮົາກໍໄດ້ເຫັນໃນວັນເວລາຂອງເຮົາເຖິງເລື່ອງທີ່ໜ້າຕົກໃຈ, ຄວາມທໍລະມານ ແລະ ບັນຫາທາງສິນທຳທີ່ຢູ່ອ້ອມຂ້າງເຮົາທີ່ເປັນຜົນທີ່ມາຈາກການນຳໃຊ້ອຳເພີໃຈໃນທາງທີ່ຊົ່ວຮ້າຍ. ຈະມີຜົນສະທ້ອນຕໍ່ຄອບຄົວ, ໝູ່ເພື່ອນ, ແລະ ປະເທດຊາດເພາະຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈເຫລົ່ານີ້, ບໍ່ວ່າຈະເປັນເພາະເຫດໃດກໍຕາມ.

ກ່ຽວກັບ *Titanic* ບົດຮຽນທີ່ເຮົາໄດ້ຮຽນກ່ຽວກັບອັນຕະລາຍຂອງຄວາມຈອງຫອງ ແລະ ການເດີນທາງຢູ່ໃນສາຍນ້ຳອັນຕະລາຍ ແລະວ່າ “ພຣະເຈົ້າເຮັດກັບທຸກຄົນເທິງຫລັກເກນຢ່າງດຽວກັນ.”⁷ ທຸກຄົນທີ່ມີສ່ວນໄດ້ມາຈາກສັງຄົມ ແລະ ວັດທະນາທຳທີ່ແຕກຕ່າງກັນ. ບາງຄົນກໍລ້ຳລວຍ ແລະ ມີຊື່ສຽງດັງ, ດັ່ງທ່ານຈອນ ເຈກັບ ອາສະເຕີ; ແຕ່ຍັງມີຄົນງານ, ຄົນອົບພະຍົບ, ຜູ້ຍິງ, ເດັກນ້ອຍ, ແລະ ພະນັກງານກຳປັ່ນນຳອີກ.⁸

ຢ່າງໜ້ອຍກໍມີໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍສອງຄົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບກຳປັ່ນ *Titanic*. ທັງສອງເລື່ອງຈະອະທິບາຍເຖິງການທ້າທາຍຂອງເຮົາໃນການເຂົ້າໃຈການທົດສອບ, ຄວາມຍາກລຳບາກ ແລະ ຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈ ແລະ ໃຫ້ເຮົາຮຽນຮູ້ເຖິງວິທີທີ່ເຮົາຈະຮັບມືກັບສິ່ງເຫລົ່ານີ້. ໜຶ່ງເປັນຕົວຢ່າງຂອງການຮູ້ສຶກບຸນຄຸນສຳລັບພອນຕ່າງໆທີ່ເຮົາໄດ້ຮັບ ແລະ ບັນຫາທີ່ເຮົາຫລີກລ້ຽງໄດ້. ມັນກ່ຽວກັບທ່ານແອວມາ ຊອນ, ຜູ້ທີ່ຕໍ່ມາໄດ້ຮັບໃຊ້ເປັນເຈົ້າໜ້າທີ່ຊັ້ນຜູ້ໃຫຍ່.⁹ ເພິ່ນໄດ້ເປັນປະທານສະເຕກຂອງຂ້າພະເຈົ້າຕອນຂ້າພະເຈົ້າເກີດໃນເມືອງໂລກັນ, ລັດຢູທາ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບການສຳພາດກ່ອນໄປສອນສາສນາຈາກແອວເດີ ສອນ. ໃນສະໄໝນັ້ນເຈົ້າໜ້າທີ່ຊັ້ນຜູ້ໃຫຍ່ໄດ້ສຳພາດຜູ້ທີ່ຈະໄປສອນສາສນາທຸກຄົນ. ເພິ່ນໄດ້ເປັນຜູ້ທີ່ມີອິດທິພົນຫລາຍໃນຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

ຕອນທ່ານແອວມາຍັງໜຸ່ມ, ເພິ່ນໄດ້ມີເພື່ອນຄົນໜຶ່ງຊື່ວ່າ ຟະເຣດ ທີ່ບໍ່ໄປໂບດ. ເຂົາເຈົ້າໄດ້ສືບທະນາກັນກ່ຽວກັບການໄປສອນສາສນາ, ແລະ ໃນທີ່ສຸດທ່ານແອວມາ ຊອນກໍໄດ້ເກ້ຍກ່ອມໃຫ້ ຟະເຣດ ຕຽມພ້ອມ ແລະ ໄປເຜີຍແຜ່. ທັງສອງຖືກເອີ້ນໄປເຜີຍແຜ່ທີ່ປະເທດອັງກິດ. ເມື່ອຈົບການເຜີຍແຜ່ແລ້ວ, ແອວເດີ ຊອນ ແລະ ເລຂາເຂດເຜີຍແຜ່ໄດ້ຈັດຕຽມການ

ເດີນທາງກັບຄືນບ້ານທີ່ສະຫະລັດ. ເພິ່ນໄດ້ຊື້ບໍ່ເດີນທາງສຳລັບຕົນເອງ, ພະເຣດ ແລະ ຜູ້ສອນສາສນາອີກສີ່ຄົນທີ່ໄດ້ສຳເລັດການເຜີຍແຜ່ຄືກັນ.¹⁰

ເມື່ອເຖິງເວລາເດີນທາງ, ດ້ວຍເຫດ ໃດເຫດໜຶ່ງ ພະເຣດ ມາບໍ່ທັນ. ແອວເດີ ຊອນ ເລີຍໄດ້ ຍົກເລີກປີ້ທັງຫົກທີ່ຈະອອກເດີນທາງຖ້ວເທື່ອທຳອິດຂອງກຳປັ່ນໃໝ່ຫລູຫລານັ້ນ ແລະ ໄດ້ຊື້ບໍ່ໃໝ່ໃນກຳປັ່ນທີ່ຈະອອກໃນມື້ຕໍ່ມາ.¹¹ ຜູ້ສອນສາສນາທັງສີ່ທີ່ຕື່ນເຕັ້ນຢາກເດີນທາງ ໃນກຳປັ່ນ *Titanic* ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນຄວາມຜິດຫວັງຂອງຕົນ. ຄຳຕອບຂອງແອວເດີ ຊອນ ກໍຄ້າຍກັບໂຢເຊັບ ແລະ ພວກອ້າຍນ້ອງຂອງ ເພິ່ນໃນປະເທດເອຍິບທີ່ຖືກບັນທຶກໄວ້ໃນ ປະຖົມມະການວ່າ “ຜູ້ຂ້າຈະກັບຄືນເມືອຫາພໍ່ໄດ້ຢ່າງໃດໃນເມື່ອບໍ່ມີເດັກຄົນນີ້ເມືອນຳ?”¹² ເພິ່ນໄດ້ອະທິບາຍຕໍ່ຄູ່ສອນສາສນາວ່າພວກເພິ່ນໄດ້ມາປະເທດອັງກິດນຳກັນ ແລະ ພວກເພິ່ນ ຄວນຈະກັບບ້ານນຳກັນ. ຕໍ່ມາແອວເດີ ຊອນ ກໍໄດ້ຮຽນຮູ້ເຖິງການຫລົ້ມຈົມຂອງກຳປັ່ນ *Titanic* ແລະ ໄດ້ບອກ ພະເຣດ ເພື່ອນຂອງເພິ່ນດ້ວຍຄວາມກະຕັນຍູວ່າ, “ເຈົ້າໄດ້ຊ່ອຍຊີວິດຂ້ອຍ ເອົາໄວ້.” ພະເຣດໄດ້ຕອບວ່າ, “ບໍ່ດອກ, ໂດຍທີ່ເຈົ້າໄດ້ຊຸກຍູ້ໃຫ້ຂ້ອຍໄປສອນສາສນາ, ເຈົ້າໄດ້ຊ່ອຍຊີວິດຂ້ອຍເອົາໄວ້.”¹³ ຜູ້ສອນສາສນາທຸກຄົນໄດ້ຂອບພະໄທພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ທີ່ໄດ້ຊ່ອຍຊີວິດເຂົາເຈົ້າເອົາໄວ້.¹⁴

ບາງເທື່ອ, ດັ່ງທີ່ເປັນໃນກໍລະນີຂອງແອວເດີ ຊອນ ແລະ ເພື່ອນຮ່ວມສອນສາສນາຂອງເພິ່ນ, ພອນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ຈະມາສູ່ຜູ້ຄົນທີ່ຊື່ສັດ. ເຮົາຄວນຮູ້ບຸນຄຸນສຳລັບຄວາມເມດຕາທີ່ລະອຽດອ່ອນ ທີ່ເຂົ້າມາສູ່ຊີວິດຂອງເຮົາ.¹⁵ ເຮົາບໍ່ຮູ້ຕົວເລີຍເຖິງພອນຕ່າງໆທີ່ເຮົາໄດ້ຮັບແຕ່ລະມື້ລະວັນໄປ. ມັນສຳຄັນຫລາຍທີ່ສຸດທີ່ເຮົາມີວິນຍານແຫ່ງຄວາມກະຕັນຍູໃນຫົວໃຈຂອງເຮົາ.¹⁶

ຂໍພຣະຄຳພິກຳແຈ້ງແຈ້ງດີ; ຜູ້ຄົນທີ່ຊອບທຳ, ຕິດຕາມພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລອດ, ແລະ ຮັກສາ ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງຈະຮຸ່ງເຮືອງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນໂລກ.¹⁷ ສ່ວນປະກອບທີ່ສຳຄັນຂອງ ຄວາມຮຸ່ງເຮືອງຄືການມີພຣະວິນຍານໃນຊີວິດຂອງເຮົາ.

ເຖິງຢ່າງໃດກໍດີ, ຄວາມຊອບທຳ, ການອະທິຖານ, ແລະ ຄວາມຊື່ສັດຈະບໍ່ນຳໄປສູ່ຈຸດຈົບ ທີ່ມີຄວາມສຸກສະເໝີໄປໃນຊີວິດມະຕະ. ຫລາຍຄົນຈະປະສົບຄວາມຍາກລຳບາກທີ່ສາຫັດ. ເມື່ອສິ່ງນີ້ເກີດຂຶ້ນ ການທີ່ມີສັດທາ ແລະ ການສະແຫວງຫາພອນຂອງຖານະປະໂລຫິດ ພຣະເຈົ້າຍ່ອມເຫັນດີ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະກາດວ່າ, “ແອວເດີ ... ຈະຖືກເອີ້ນ, ແລະ ສວດອ້ອນວອນເພື່ອເຂົາ, ແລະ ປົກມືເທິງເຂົາໃນນາມຂອງເຮົາ; ແລະ ຫາກເຂົາຕາຍເຂົາຈະ ຕາຍໄວ້ກັບເຮົາ, ແລະ ຫາກເຂົາຢູ່ເຂົາຈະຢູ່ກັບເຮົາ.”¹⁸

ມັນຈະເປັນບົດຮຽນວ່າການພົວພັນຂອງສະມາຊິກໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍຄົນທີສອງກັບກຳປັ່ນ *Titanic*

ບໍ່ໄດ້ມີຈຸດຈົບທີ່ດີມີຄວາມສຸກ. ນາງໄອຣິນ ໂຄແບັດມາ ອາຍຸ 30 ປີ. ນາງໄດ້ເປັນພັນລະຍາ ແລະ ແມ່ຜູ້ໜຸ່ມສາວຈາກເມືອງໂພໂວ, ລັດຢູທາ. ນາງໄດ້ເປັນຄົນທີ່ມີພອນສະຫວັນຫລາຍ ໃນຖານະນັກສິນລະປິນ ແລະ ນັກດົນຕີ; ນາງຍັງໄດ້ເປັນຄູ ແລະ ນາງພະຍາບານນຳອີກ. ເພາະຍ້ອນການຊຸກຍູ້ຂອງທ່ານໝໍມີອາຊີບໃນເມືອງໂພໂວ, ນາງໄດ້ໄປຝຶກຮຽນກຸ່ມກັບ ວິຊາການນາງພະດຸງຄັນເປັນເວລາຫົກເດືອນທີ່ກຸງລອນດອນ. ນາງໄດ້ປາຖະໜາຢາກເຮັດຄວາມ ແຕກຕ່າງໃນໂລກ. ນາງກໍໄດ້ລະມັດລະວັງ, ຄິດຮອບຄອບ, ແລະ ອະທິຖານ ແລະ ກ້າຫານ. ເຫດຜົນໜຶ່ງທີ່ນາງໄດ້ເລືອກເດີນທາງກັບມາສະຫະລັດໃນກຳປັ້ນ *Titanic* ກໍເພາະວ່ານາງໄດ້ ຄິດວ່າພວກຜູ້ສອນສາສນາກໍຈະເດີນທາງມາພ້ອມນາງ ແລະ ວ່ານີ້ຈະໃຫ້ນາງມີຄວາມປອດໄພ ເພີ່ມຂຶ້ນ. ນາງໄອຣິນເປັນສະຕີຄົນໜຶ່ງທີ່ບໍ່ໄດ້ລອດມີຊີວິດໃນເຫດການເສົ້າສະຫລົດໃຈທີ່ສາຫັດນີ້. ສະຕີ ແລະ ເດັກນ້ອຍຫລາຍຄົນໄດ້ເຂົ້າເຮືອ, ໄດ້ຖືກຊ່ອຍຊີວິດ, ແລະ ໃນທີ່ສຸດກໍໄດ້ຮັບການ ຊ່ອຍກູ້. ບໍ່ມີເຮືອຊ່ອຍຊີວິດຫລາຍພໍສຳລັບທຸກຄົນ. ເຮົາເຂົ້າໃຈກັນວ່ານາງບໍ່ໄດ້ຂຶ້ນເຮືອນັ້ນເພາະ ຄວາມຊຳນານຂອງນາງ, ທີ່ໄດ້ມີການຝຶກຝົນພິເສດ, ນາງໄດ້ຢູ່ຊ່ອຍຜູ້ໂດຍສານທີ່ໄດ້ຮັບບາດເຈັບ ຈາກນ້ຳກ້ອນໃຫຍ່ນັ້ນທີ່ໄດ້ຕຳກຳປັ້ນນັ້ນ.¹⁹

ມີການທ້າທາຍຫລາຍໆຢ່າງ. ບາງຢ່າງຈະໃຫ້ເຮົາມີປະສົບການທີ່ຈຳເປັນ. ເລື່ອງທີ່ສາຫັດທີ່ ເຫັນຢູ່ໃນຊີວິດນີ້ ບໍ່ໄດ້ເປັນເພາະການຂາດສັດທາ ຫລື ຄວາມບໍ່ດີພ້ອມໃນແຜນທີ່ໄປຂອງ ພຣະບິດາໃນສະຫວັນ. ໄຟທີ່ຫລອມໂລຫະນັ້ນມີຈິງ, ແລະ ຄຸນສົມບັດຂອງບຸກຄະລິກລັກສະນະ ແລະ ຄວາມຊອບທຳນັ້ນຖືກພັດທະນາດ້ວຍຄວາມທຸກທໍລະມານ ຈະເຮັດໃຫ້ເຮົາດີພ້ອມ ແລະ ຊຳລະໃຫ້ເຮົາສະອາດ ແລະ ຕຽມເຮົາເພື່ອພົບພຣະເຈົ້າ.

ເມື່ອສາດສະດາໂຈເຊັບ ສະມິດ ເປັນຊະເລີຍໃນຄຸກລິເບີຕີ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວຕໍ່ເພິ່ນວ່າ ໄຟພິບັດຈະເກີດຂຶ້ນກັບມະນຸດຊາດ. ພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລອດໄດ້ກ່າວວ່າ, “ຫາກເຈົ້າຖືກໂຍນລົງໄປ ໃນຄວາມເລິກ; ຫາກຄົນໃຫຍ່ຊັດຂຶ້ນມາທີ່ເຈົ້າ; ຫາກລົມແຮງກັບເປັນສັດຕູຂອງເຈົ້າ; ແລະ ທາດທັງໝົດຮວມກັນກັນທາງ; ... ເລື່ອງທັງໝົດນີ້ຈະເປັນປະສົບການແກ່ເຈົ້າ ແລະ ຈະເປັນ ໄປເພື່ອຄວາມດີຂອງເຈົ້າ.”²⁰ ພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລອດໄດ້ຈົບການສັ່ງສອນຂອງພຣະອົງວ່າ: “ວັນເວລາຂອງເຈົ້າເປັນທີ່ຮູ້ ແລະ ຈະບໍ່ນັບປີຂອງເຈົ້ານ້ອຍລົງ; ສະນັ້ນ, ຢ່າຢ້ານ ... , ເພາະພຣະເຈົ້າຈະຢູ່ກັບເຈົ້າຕະຫລອດການ ແລະ ຕະຫລອດໄປ.”²¹

ການທ້າທາຍບາງຢ່າງກໍເກີດມາຈາກການເລືອກຂອງຄົນອື່ນ. ການເລືອກເປັນສິ່ງຈຳເປັນສຳລັບ ຄວາມກ້າວໜ້າ ແລະ ການພັດທະນາທາງວິນຍານຂອງຝ່າຍບຸກຄົນ. ການປະພຶດທີ່ຊົ່ວຮ້າຍກໍເປັນ ສ່ວນປະກອບຂອງການເລືອກ. ໂມໂຣໂນທົວໜ້າທະຫານໄດ້ອະທິບາຍເຖິງຫລັກຄຳສອນທີ່ ສຳຄັນສຸດນີ້ວ່າ: “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຍອມໃຫ້ຄົນຊອບທຳຖືກຂ້າເພື່ອຄວາມຍຸດຕິທຳ ແລະ ການພິພາກສາຂອງພຣະອົງຈະໄດ້ມາເຖິງຄົນຊົ່ວຮ້າຍ.” ພຣະອົງໄດ້ກ່າວຢ່າງແຈ້ງຊັດວ່າ

ຄົນທີ່ຊອບທຳບໍ່ໄດ້ສູນສິ້ນໄປ, ແຕ່ໄດ້ “ເຂົ້າໄປໃນຄວາມພັກຜ່ອນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຂົາແລ້ວ.”²² ຄົນຊົ່ວຮ້າຍຈະໄດ້ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍທີ່ເຂົາໄດ້ເຮັດລົງໄປ.”²³

ການທ້າທາຍບາງຢ່າງກໍມາຈາກການບໍ່ເຊື່ອຟັງຕໍ່ກົດຂອງພຣະເຈົ້າ. ບັນຫາທາງສຸຂະພາບທີ່ມາຈາກການສູບຢາ, ຕົ້ມເຫລົ້າສຸລາ, ແລະ ການໃຊ້ຢາໃນທາງຜິດ ກໍມີຢ່າງຫລວງຫລາຍ. ການຖືກຄຸກຄຸມຂັງເພາະອາຊະຍາກຳທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບເຫລົ້າສຸລາ ແລະ ຢາເສບຕິດກໍມີຫລາຍເໝືອນກັນ.²⁴

ການຢ່າຮ້າງເພາະຍ້ອນຄວາມນອກໃຈບໍ່ຊື່ສັດຕໍ່ກັນກໍມີຢ່າງຫລວງຫລາຍຄືກັນ. ບັນຫາ ແລະ ຄວາມຍາກລຳບາກເຫລົ່ານີ້ອາດຫລີກລ້ຽງໄດ້ໂດຍການເຊື່ອຟັງກົດຂອງພຣະເຈົ້າ.²⁵

ປະທານເຜີຍແຜ່ທີ່ຮັກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແອວເດີ ມາລີໂງນ ດີ ແຫງສ໌ (ຜູ້ທີ່ໄດ້ເສຍຊີວິດໃນເດືອນສິງຫາ), ໄດ້ຂໍໃຫ້ພວກຂ້າພະເຈົ້າທີ່ເປັນຜູ້ສອນສາສນາທ່ອງຈຳຂໍຄວາມໜຶ່ງ ເພື່ອຕ້ານທານຄວາມຍາກລຳບາກໃນຊີວິດມະຕະວ່າ: “ບໍ່ມີໂຊກຊາຕາໃດ, ບໍ່ມີພົມລິຂິດໃດ, ບໍ່ມີຊາຕາກຳໃດຈະສາມາດຫລີກເວັ້ນ ຫລື ກົດກັນ ຫລື ຄວບຄຸມຄວາມເດັດດ່ຽວຂອງຄົນທີ່ຕັ້ງໃຈຢ່າງແນ່ນອນໄດ້.”²⁶

ຂ້າພະເຈົ້າຍອມຮັບວ່ານີ້ຈະນຳໃຊ້ບໍ່ໄດ້ໃນທຸກໆການທ້າທາຍທີ່ເຮົາຈະໄດ້ປະເຊີນໜ້າ ແຕ່ມັນກໍຈົງໃນເລື່ອງທາງຝ່າຍວິນຍານ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮູ້ສຶກບຸນຄຸນຕໍ່ຄຳແນະນຳຂອງເພິ່ນໃນຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

ສາເຫດໜຶ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ຫລາຍຄົນເສຍຊີວິດໃນກຳປັ້ນ *Titanic* ກໍເພາະບໍ່ມີເຮືອຊ່ອຍຊີວິດພຽງພໍ. ບໍ່ວ່າເຮົາຈະປະເຊີນກັບຄວາມຍາກລຳບາກໃດໆກໍຕາມໃນຊີວິດນີ້, ການຊົດໃຊ້ຂອງພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລອດກຳຈັດຕຽມເຮືອຊ່ອຍຊີວິດໄວ້ໃຫ້ເຮົາທຸກຄົນ. ສຳລັບຜູ້ທີ່ຄິດວ່າຄວາມລຳບາກທີ່ເຂົາເຈົ້າປະເຊີນຢູ່ນັ້ນບໍ່ຍຸດຕິທຳ, ການຊົດໃຊ້ນັ້ນຈະຊົດເຊີຍຄວາມບໍ່ຍຸດຕິທຳທັງໝົດໃນຊີວິດ.²⁷

ການທ້າທາຍພິເສດສຳລັບຜູ້ທີ່ສູນເສຍຄົນຮັກໄປຄືການລະເວັ້ນຈາກການຄິດເຖິງໂອກາດທີ່ສູນສິ້ນໄປໃນຊີວິດນີ້. ສ່ວນຫລາຍແລ້ວຜູ້ທີ່ຕາຍໄປໄວ້ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນຄວາມສາມາດ, ຄວາມສົນໃຈ ແລະ ພອນສະຫວັນທີ່ຫລວງຫລາຍ. ດ້ວຍຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ຈຳກັດຂອງເຮົາ, ເຮົາໂສກເສົ້າອາໄລເຖິງສິ່ງທີ່ຈະບໍ່ໄດ້ບັນລຸຜົນສຳເລັດ ແລະ ເພງທີ່ຈະບໍ່ໄດ້ຂັບຮ້ອງ. ສິ່ງນີ້ຖືກບັນຍາຍວ່າການຕາຍທີ່ຍັງມີສຽງດົນຕີຢູ່ໃນຕົວ. ດົນຕີໃນກໍລະນີນີ້ຄືການສົມທຽບເຖິງຄວາມສາມາດທຸກຢ່າງທີ່ບໍ່ໄດ້ບັນລຸຜົນສຳເລັດ. ບາງເທື່ອຄົນຄົນນັ້ນໄດ້ຕຽມຕົວຢ່າງຮອບຄອບແຕ່ບໍ່ໄດ້ມີໂອກາດທີ່ຈະບັນລຸການກະກຽມນັ້ນໃນຊີວິດນີ້.²⁸ ກາບກອນດີລີຊີສຽງທີ່ທ່ານທອມມັສ ກະເຣ ໄດ້ແຕ່ງ ທີ່ລົງນາມ

Elegy (ເອເລຈີ) ກາບກອນທີ່ອາໄລ ປະພັນທີ່ເດີນໂບດຊົນນະບົດ ສະທ້ອນເຖິງໂອກາດທີ່ພາດ ດັ່ງກ່າວວ່າ:

ດອກໄມ້ຫລາຍດອກຈະບານ ໂດຍບໍ່ມີໃຜເຫັນ,
ແລະ ສູນເສຍກິນຫອມຫວນໄປກັບອາກາດໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງ.²⁹

ການສູນເສຍໂອກາດອາດກ່ຽວກັບຄອບຄົວ, ອາຊີບ, ພອນສະຫວັນ, ປະສົບການ, ຫລື ອື່ນໆ. ທັງໝົດທີ່ສູນສິ້ນໄປໃນກໍລະນີຂອງຊິດສະເຕີໂຄແບັດ. ຍັງມີເພງທີ່ນາໆຈະບໍ່ໄດ້ຮ້ອງ ແລະ ຄວາມສາມາດທີ່ນາໆບໍ່ໄດ້ບັນລຸຜົນສໍາເລັດໃນຊີວິດມະຕະນີ້. ແຕ່ເມື່ອມອງຜ່ານທັດສະນະ ພຣະກິດຕິຄຸນທີ່ແຈ້ງຊັດ, ແທນທັດສະນະທີ່ຈຳກັດຂອງຄວາມເປັນມະຕະເທົ່ານັ້ນ, ເຮົາຈະຮູ້ເຖິງລາງວັນນິລັນດອນທີ່ຢັ້ງໃຫຍ່ທີ່ພຣະບິດາຜູ້ຊົງຮັກໄດ້ສັນຍາໄວ້ໃນແຜນ ຂອງພຣະອົງ. ດັ່ງທີ່ອັກຄະສາວິກໂປໂລໄດ້ສອນວ່າ, “ສິ່ງທີ່ມະນຸດບໍ່ເຄີຍເຫັນ ຫລື ບໍ່ເຄີຍໄດ້ຍິນ, ສິ່ງທີ່ມະນຸດບໍ່ເຄີຍຄິດວ່າເປັນໄປໄດ້ ແມ່ນສິ່ງນັ້ນທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຕຽມໄວ້ໃຫ້ແກ່ຄົນທັງຫລາຍ ທີ່ຮັກພຣະອົງ.”³⁰ ແຖວໜຶ່ງຈາກເພງສວດທີ່ເຮົາມັກກໍໃຫ້ຄວາມປອບໂຍນ, ປອບໃຈ, ແລະ ທັດສະນະທີ່ແຈ້ງຊັດວ່າ: “ແລະ ພຣະເຢຊູສາມາດໄດ້ຍິນເພງທີ່ຂ້າຮ້ອງບໍ່ໄດ້.”³¹

ພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລອດໄດ້ກ່າວວ່າ: “ສະນັ້ນ, ໃຫ້ໃຈຂອງເຈົ້າສະບາຍ. ... ຈົ່ງຢູ່ງຽບໆ ແລະ ຮູ້ວ່າເຮົາຄືພຣະເຈົ້າ.”³² ເຮົາມີຄໍາສັນຍາຂອງພຣະອົງທີ່ວ່າເຮົາ ແລະ ລູກຫລານຂອງເຮົາ ຈະຮ້ອງ “ເພງແຫ່ງຄວາມສຸກອັນເປັນນິດ.”³³ ໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ ພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ ລອດຂອງເຮົາ, ອາແມນ.

ແຫລ່ງອ້າງອີງ

1. ເບິ່ງ ໂຢຮັນ 16:33.
2. ເບິ່ງ ໂມໄຊຍາ 18:8–9; ເບິ່ງ 2 ນິໄຟ 32:7 ນໍາອີກ.
3. See Boyd K. Packer, “The Play and the Plan” (Church Educational System fireside for young adults, May 7, 1995), 3: “ໃນມະຕະ, ເຮົາເປັນຄືກັນກັບ ຄົນທີ່ຍ່າງເຂົ້າໄປໃນໂຮງລະຄອນຕອນທີ່ຜ້າກັ້ງຖືກຍົກຂຶ້ນສໍາລັບການສະແດງສາກທິສອງ. ເຮົາ ໄດ້ພາດສາກທິ 1 ໄປແລ້ວ ... ‘ແລະ ຄໍາວ່າທຸກຄົນໄດ້ມີຊີວິດຢູ່ຢ່າງມີຄວາມສຸກ’ ບໍ່ເຄີຍມີຢູ່ໃນ ສາກທິສອງ. ຄໍານັ້ນແມ່ນມີຢູ່ໃນສາກທິສາມ ເມື່ອຄວາມລຶກລັບໄດ້ຖືກເປີດເຜີຍ ແລະ ທຸກສິ່ງເປັນ ໄປດ້ວຍດີ.” See also Neal A. Maxwell, *All These Things Shall Give Thee Experience* (1979), 37: “ພຣະເຈົ້າ ... ເຫັນຕອນຕົ້ນຈາກຕອນສຸດທ້າຍ. ... ເລກ ຄະນິດສາດ ... ເປັນສິ່ງທີ່ເຮົາຜູ້ເປັນມະນຸດບໍ່ສາມາດເຂົ້າໃຈໄດ້. ເຮົາບໍ່ສາມາດສົມມັນເຂົ້າກັນ

ໄດ້ເພາະເຮົາບໍ່ມີຈຳນວນເລກທັງໝົດ. ເຮົາຖືກຈັດໄວ້ຢູ່ໃນຈຸດໃດຈຸດໜຶ່ງ ແລະ ໃນຊ່ວງລະຍະ ເວລາທີ່ສັ້ນໆໃນສາກທິສອງ.”

4. ຄົນທີ່ໄດ້ຕາຍໄປກ່ອນອາຍຸທີ່ຮູ້ຈັກຮັບຜິດຊອບຈະລອດໃນອານາຈັກຊັ້ນສູງ (see Doctrine and Covenants 137:10). ຄົນທີ່ໄດ້ຕາຍໄປໂດຍທີ່ບໍ່ມີຄວາມຮູ້ເລື່ອງພຣະກິດຕິຄຸນ ຈະໄດ້ຮັບ ມັນຖ້າຫາກເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮັບໂອກາດໃຫ້ຮັບເອົາອານາຈັກຊັ້ນສູງຄືກັນ (see Doctrine and Covenants 137:7). ນອກເໜືອຈາກນັ້ນ, ເຖິງແມ່ນຄົນທີ່ໄດ້ໃຊ້ຊີວິດຕໍ່າກວ່າການເປັນຄົນ ກ້າຫານກໍຈະໄດ້ຮັບພອນໃນຊີວິດນີ້ຄືກັນ (see Doctrine and Covenants 76:89).

5. See Conway B. Sonne, *A Man Named Alma: The World of Alma Sonne* (1988), 83.

6. See Sonne, *A Man Named Alma*, 84.

7. ກິດຈະການ 10:34; ເບິ່ງ “The Sinking of the World’s Greatest Liner,” *Millennial Star*, Apr. 18, 1912, 250 ນຳອີກ.

8. See *Millennial Star*, Apr. 18, 1912, 250.

9. ແອວເດີ ຊອນ ເປັນລູງຂອງ ແອວເດີ ແອວ ທອມ ແພລີ

10. See Sonne, *A Man Named Alma*, 83.

11. See Sonne, *A Man Named Alma*, 83–84; see also “From the Mission Field,” *Millennial Star*, Apr. 18, 1912, 254: “Releases and Departures.—ລາຍຊື່ ຂອງຜູ້ສອນສາສນາດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ ໄດ້ຖືກປົດ ແລະ ໄດ້ເດີນທາງກັບບ້ານໃນວັນທີ 13 ເດືອນເມສາ, ປີ 1912, ຂຶ້ນເຮືອ s.s. *Mauretania*. ຈາກປະເທດອັງກິດ—Alma Sonne, George B. Chambers, Willard Richards, John R. Sayer, F. A. [Fred] Dahle. ຈາກປະເທດ ໂຮນລັງ—L. J. Shurtliff.”

12. ເບິ່ງປະຖົມມະການ 44:30–31, 34.

13. In Frank Millward, “Eight Elders Missed Voyage on Titanic,” *Deseret News*, July 24, 2008, M6.

14. See “Friend to Friend,” *Friend*, Mar. 1977, 39.

15. See David A. Bednar, “The Tender Mercies of the Lord,” *Liahona*, May 2005, 99–102.

16. See Doctrine and Covenants 59:21.

17. ເບິ່ງ ແອວມາ 36:30.

18. See Doctrine and Covenants 42:44.

19. ການສຳພາດກັບ ດອນໂນ ຊີ ໂຄເບັດ, ຫລານຊາຍຂອງ ໄອຣິນ ໂຄເບັດ, ວັນທີ 38 ເດືອນຕຸລາ, ປີ 2010, ໂດຍ ແກວຣີ ເອສ ຄຸກ.

20. See Doctrine and Covenants 122:7.

21. See Doctrine and Covenants 122:9.
22. See Alma 60:13.
23. ພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລອດໄດ້ກ່າວຢ່າງແຈ້ງຊັດວ່າ “ຕ້ອງມີເຫດທີ່ຊັກນຳມະນຸດໃຫ້ຫລົງເຮັດບາບ, ແຕ່ເຄາະຮ້າຍໜັກສຳໃດໜ້າສຳລັບຜູ້ທີ່ກໍ່ເຫດໃຫ້ເປັນເຊັ່ນນັ້ນ!” (ລູກາ 17:1).
24. Section 89 of the Doctrine and Covenants—“ລະບຽບ ແລະ ພຣະປະສົງຂອງ ພຣະເຈົ້າກ່ຽວກັບຄວາມລອດຂອງໄພ່ພົນທັງຫລາຍໃນວັນເວລາສຸດທ້າຍ” (ຂໍ້ທີ 2)—ກຳລັງໃຫ້ ພອນແກ່ໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍຫລາຍຂຶ້ນ.
25. See Doctrine and Covenants 42:22–24. “ເຈົ້າຈຶ່ງຮັກພັນລະຍາຂອງເຈົ້າ ດ້ວຍສຸດໃຈຂອງເຈົ້າ ແລະ ຈຶ່ງແນບສະໜິດກັບນາງ ແລະ ບໍ່ມີໃຜອີກ.” ເບິ່ງຂໍ້ທີ 23–24.
26. See “Will,” *Poetical Works of Ella Wheeler Wilcox* (1917), 129.
27. See “The Atonement,” *Preach My Gospel: A Guide to Missionary Service* (2004), 51–52.
28. See “The Song That I Came to Sing,” in *The Complete Poems of Rabrindranath Tagore’s Gitanjali*, ed. S. K. Paul (2006), 64: “ເພງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າ ໄດ້ມາເພື່ອຈະຮ້ອງ ແຕ່ຈົນເຖິງທຸກວັນນີ້ ກໍຍັງບໍ່ໄດ້ຮ້ອງມັນເທື່ອ. / ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ໃຊ້ວັນ ເວລາຂອງຂ້າພະເຈົ້າເພື່ອມັດສາຍ ແລະ ແກ້ສາຍເຄື່ອງຫລິ້ນດົນຕີຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.”
29. Thomas Gray, “Elegy Written in a Country Church Yard,” in *The Oxford Book of English Verse*, ed. Christopher Ricks (1999), 279.
30. 1 ໂກລິນໂທ 2:9.
31. “There Is Sunshine in My Soul Today,” *Hymns*, no. 227.
32. See Doctrine and Covenants 101:16; ເບິ່ງ ເພງສັນລະເສີນ 46:10 ນຳອີກ.
33. See Doctrine and Covenants 101:18; see also Doctrine and Covenants 45:71.